

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 .Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

СТИГА!

базарджишката бол-
а лежи единъ мла-
къ, почти едно дете,
раненъ при една
разсудна негова по-
пка, резултатъ на още
безразсудното му увли-
е по пагубни повели,
авани отъ тайни цен-
е и тъмни герои.

Силистра една май-
ритиска сразеното си
де по свидна рожба,
рано зачернила сво-
бджина.

срѣдъ зима сж под-
ани по незнайни дру-
да къмъ още по-не-
на участъ десетки
ни селяни, обвине-
дѣла, чийто изворъ
ан всрѣдъ дебрите
мѣло разпореждани-
гласавания на Пла-
и и Дюдюци.

дѣбелата сѣнка
сздаденото у насъ
жение платени а-

гентъ-провокатори, чужди
на какъвто и да е идеа-
лизъмъ, бездушни и ко-
равосърдечни, съ сата-
нинско постоянство ко-
ватъ ежечасно горчиви
изпитания, неволи и бе-
ди на нашия и безъ това
тъй зле орисанъ народъ.

И своите пѣзливи уси-
лия насочватъ къмъ крех-
ките, наивни души на
нашата хубава, нашата
сжпа младежъ, безжалъ
гласкайки я къмъ про-
пастъ и отчаяни прояви.

Не ще ли се надигне
коравия българинъ отъ
нашето село и замахналъ
юмрукъ къмъ гнѣздото,
где удобно и сигурно по-
триватъ ржце радващите
се на демонското си 'дѣ-
ло платени агенти, да из-
вика внушително и мощ-
но:

— Стига!

авръщатъ се...

Наситили се на прародината си!

денъ сж приминали
щата презъ пункта до
Кадиево двама турци:
едъ Расилъ и Акифъ
манъ и двамата по-
зкождение отъ сили-
ско.

направеното разслед-
въ жандармерийския
се е установило, че
ата бѣгълци сж се из-
миналата година въ
на, бидейки настанени
надола. Тукъ тѣ не за-
ли какъвто очаквали и
жейки да понесатъ по-
гледа, решили да се
онатъ въ благослове-
Добруджа. Колко сил-
е било това жела-
показватъ перипетиите
ва имъ завръщане.

майки пари за превоз-
ѣдства тѣ тръгнали
и презъ една нощъ
атъ да преминатъ тур-
граница въ България,
къ следъ две седмици
рене биватъ заловени
българските власти и
ени на два месеца
аръ за незаконно пре-
ване на границата.

дѣ излежаване на на-
ието биватъ предаде-
ромънските пограни-

чни власти, които ги пре-
дадоха на жандармитѣ.

Двамата турци ще бж-
датъ сждени и тукъ за не-
законно преминаване на
границата.

Тѣ разказватъ много пе-
чални работи за положе-
нието на изселилите се въ
Турция добруджански тур-
ци. Съвсемъ не е това, кое-
то си го мечтали нашите
нѣвгашни съжители!

Една жертва води други жертви

Следствието по залавянето на
Недѣлчо Хр. Недѣлчевъ край с.
Армутлий се е добрало до след-
нитѣ данни:

Арестуваниятъ е едва 20 го-
дишенъ, роденъ въ с. Бозна,
селистренско. Майка му живѣе
въ Силистра. По-тежко е ра-
ненъ въ дѣсния кракъ, вчера
се говорѣше дори за необходи-
мостта отъ ампутирането (от-
рязването) му. Завършилъ е
гимназия въ София (започналъ
е въ Силистра, а после въ Ру-
се), кждето се запознава съ
ржководнитѣ на „Добруджан-
ската (хубава „добруджанска“—
ржководена отъ София и Мос-
ква!) революционна организа-
ция“ (Пламенъ, Дѣлото, Доктора
и др.), които сж успѣли да го
заблудятъ до такава степенъ,
щото сж го накарали да се от-
даде всецѣло въ служба на
една пропаганда, чрезъ която
заграничните герои и револю-
ционери оправдаватъ щедро
отпусканитѣ имъ отъ нѣкжде
фондове.

Отдалъ се на единъ нередо-
венъ и безцеленъ животъ мла-
дежа отива тѣй далечъ, што
макаръ едва дете — заживява
въ незаконенъ бракъ съ една
девойка отъ калиакренскитѣ
села.

Научаваме, че сж арестувани
множество селяни отъ Калиак-
ренски и Дуросторски окръзи,
заподозрени въ „връзки“ съ
арестувания и „акцията“ му.

До сега никакво вещестено
доказателство не е открито въ
подкрепа на обвиненията про-
тивъ нещастнитѣ селяни.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

Присждата по преврата въ България

На 22 т. м. се приключи
едно отъ най-шумнитѣ дѣ-
ла въ България: дѣлото по
несполучливия воененъ пре-
вратъ, организиранъ мина-
лата година презъ октом-
врий отъ полк. Дамянъ
Велчевъ.

Произнасянето на при-
сждата е произвело осо-
бено впечатление, тѣй
като много отъ подведе-
нитѣ подъ сждебна отго-
ворностъ, сж биле оправ-
дани. Сждътъ е при-
зналъ за виновни: пол-
ковникъ Дамянъ Вел-
чевъ и майоръ Стан-

чевъ. И двама биватъ
осждени на смъртъ
чрезъ обѣсване. Други
двама офицери сж би-
ли осждени на по 10
години затворъ и 8 о-
фицери по на 8 годи-
ни затворъ. Останалитѣ
14 обвинени, между кои-
то бившиятъ финансовъ
м-ръ П. Тодоровъ, гене-
ралъ Заимовъ и Начевъ,
сж били оправдани.

Това шумно дѣло обсто-
но е коментирано отъ Бу-
курешкия печатъ, който де-
бело подчертава, „че люби-
телитѣ“ на преврата и дик-

Малко безгрижие!

На мнозина граждани оби-
чайната халва за заговезни е
излѣзла горчива...

Единъ проклинваше: — Не
знамъ що за халва съмъ ку-
пилъ, но проста работа; нито
се троши, нито се чупи, нито
се дѣвчи. Дената си изпотро-
шиха зжитѣ.

Друдъ единъ самъ се успо-
коява: — Азъ имяхъ късметъ
да опазя зжитѣ на дената си.
Единъ денъ преди заговезни

самъ изядохъ халвата. Таманъ
решавахме съ жената колко
халва и отъ кжде да купимъ,
току гледаме се занизаха въ
двора най-голѣмитѣ халвад-
жии — бирницитѣ и задигнаха
всичко. Следъ като си зами-
наха, жената ми каза:

— На ти халва!.

— Мерси — отговорихъ азъ
Тѣй се простихме ние за за-
говезни.

Маскарадъ

Необходимо е да се ка-
жатъ нѣколко думи за мас-
карадната седмица, която
тази година мина тѣй неза-
белязано. Тя мина мимохо-
домъ, безъ шумъ, безъ веселие,
отмина въ тъмната на забра-
вата, тѣй както минаватъ и
гаснатъ народнитѣ обичаи,
народнитѣ носии, игри и пѣс-
ни.

Нѣмаше маскарадъ. Имаше
една затрогваща истина: мо-
ли и момци — малко на брой
— облечени въ китни народни
носии мѣлкомъ припомниха за-
гасващата звезда на единъ
старъ, истински народенъ о-
бичай, който съ последни си-
ли, бихме казали, се държи
на фалшивата повърхностъ,
на фалшивото настояще. Не
е ли справедливо да се запи-
таме: — Бѣха ли кукери мла-
дежитѣ, не забравили обичая
на дѣдитѣ си, да се обли-
чатъ съ хубавитѣ национал-
ни носии и да ни хвърлятъ
на очи горчивия упрѣкъ, че
забравяме и нехаемъ къмъ
всичко старо, което е тѣй
мило и трогва до сѣзми?

Не бѣха ли истински кукери
— ако приемемъ всичко изкѣл-
чено и смѣшно за кукерство
— натруфенитѣ съ всевъзмож-
ни кожи, червила и пера, да-
ми и господа?

Действително, преживѣва-
ме маскарадни години, въ ни-
за на които имаме само ед-
на седмица, презъ която не-
волно, или по-право, по инер-
ция търсимъ старото, изжи-
вълото, захвърленото, за да
се маскираме, безъ да си да-
демъ смѣтка, че тѣй мани-
фестираме това, какъвто сме,
че презъ цялото останало
време сме били безподобни ку-
кери.

Доказателство: за всѣки
случай, било въ науката, било
въ търговията, стопанството
или въ напредѣка, се търсятъ
стари доводи за сравнение.
Да повикаме отъ други я
свѣтъ нѣкой покойникъ отъ
преди 50—60 години и да го
изправимъ предъ насъ — презъ
маскарадната седмица! Как-
во мислите, че би сторилъ.
Отъ смѣхъ и срамъ би потъ-
налъ въ дѣнъ земя отъ фасо-
на на некукеритѣ — сериоз-
нитѣ, модернитѣ дами и гос-
пода. И никой не би билъ въ
свѣстание да му вѣдъли, че
не сме ние кукеритѣ.

Юл.

Г. Миланъ Ходжа въ Бѣлградъ

Посещението на чехосло-
вашкия м-ръ председателъ,
г. Миланъ Ходжа въ Бѣл-
градъ е предметъ на обсто-
ни коментарии отъ страна
на цѣлия печатъ. Г-нъ Ми-
ланъ Ходжа е билъ посрещ-
натъ много тържествено и
съ пристигането си е започ-
налъ свижданията съ видни
югославянски държавници.

Гражданския брак на

дневен ред в България

Въпроса за гражданския брак в България за пръв път бѣ повдигнат през 1929 г. отъ адвокатѣ. Това глѣ отъ обстоятелството, че г-нъ Бобчевъ, професоръ по правото и редакторъ на списанието „Юридически прегледъ“, по-късно, чрезъ вестникъ „Миръ“, поиска да узнае мнението на компетентни лица, дали не е време да се въведе гражданския бракъ и въ България. Сегашниятъ министъръ на правосъдието, запитанъ отъ журналиститѣ казалъ, че въвеждането на гражданския бракъ ще бѣде отъ полза за държавата. Нѣколко дена по-късно в. „Зора“ отъ 14 февр. подробно предаде неговитѣ изявления, отъ които явно става, че тоя въпросъ предстои да се разреши скоро. „Ще назнача една комисиѣ“, е казалъ той, въ която да влизатъ представители на сѣдѣищата, на адвокатския сѣюзъ, на църквата, на иновѣрнитѣ малцинства, както и нѣкои общественици, за да изработятъ законопроектъ за гражданския бракъ. Така конституирана комисиѣта, не ще съмнение, че решението ѣ ще има мѣродавно значение и законѣтъ, който би последвалъ, ще бѣде еднокво задължителенъ за всички граждани, независимо тѣхното вѣроизповѣдане. България е малка, гдето нѣма мѣсто за много сѣдии и адвокати. А и отпадкѣтъ на нравитѣ, разслабването на семейнитѣ връзки, твърде много допринесоха за повдигането на тоя въпросъ. Ето защо, поради тия причини и

бракоразводнитѣ дѣла прѣкомѣрно се увеличиха напоследѣкъ, а разглеждането имъ отъ духовнитѣ сѣдилища, недостѣпни за адвокатитѣ, което сѣдопроизводството е бавно, може би и трудно поради неподготвеността на много отъ духовнитѣ сѣдии, ускори неговото разрешение. Естествено бѣ да се появи реакция насочена въ смисълъ да се прехвърли разглеждането на бракоразводнитѣ дѣла отъ духовнитѣ сѣдилища въ гражданскитѣ посрѣдствомъ въвеждането на гражд. бракъ. На това се дължи казаното движение, подкрепено отъ надеждата за едно по-бързо и по-справедливо решение на спора между двама съпрузи. И ако законопроектъ се одобри, тогава наистина ще се създаде работа не само за ограничено число адвокати, както е било до днесъ въ духовнитѣ сѣдилища, но и за всички други. Тѣй погледнато ще трѣбва да се съгласимъ съ мнението на г-нъ С. Бобчевъ ако следъ сключването на гражд. бракъ въ общината, съпрузитѣ нечувстваха нужда отъ по-ефикасно срѣдство, което по-здраво да стегне връзкитѣ между мъжа и жената. А че гражд. бракъ не е въ състояние да стори това личи отъ факта, че както преди войната тѣй и неодавна ромѣнскитѣ вестници бѣха оповестили какъ 100 съпрузески двойки били вѣнчани наведнажъ църковно. А въ в-кѣ „Димиянца“ отъ 14 X 29 год. посочва като една истинска епидемия бракоразводитѣ, защото презъ 1928

ВОЙНАТА ВЪ АБИСИНИЯ

Дѣждоветѣ започнали

Дѣждоветѣ започнали въ Абисиния. Рѣкитѣ почнали да прииждатъ. По тая причина военнитѣ действия се развивали много трудно, особено за италианцитѣ, които били принудени да прекъснатъ настѣпленията си.

Въ станалата голѣма битка при Ендерта, кждето е действувала почти изключително авиацията, италианскитѣ аероплани сѣ хвърлили надъ 25 хиляди бомби.

Отъ Адис-Абеба съобщаватъ, че съобщението относно превземането на Амба-Аладжи отъ италианскитѣ войски, не било вѣрно. Тамъ абисинцитѣ здраво отстоявали на своитѣ позиции.

Съобщението, че Италия демобилизирила голѣма частъ отъ войската си, отъ Римъ се опровергава. Понастоящемъ Италия държи подъ знамената 500.000 войници.

год. въ областта Ардялъ били регистрирани не помалко отъ 13.000 бракоразводни дѣла, а презъ 1929 само до 1 IX 11.300 несравнено повече, като се има предъ видъ, че до края на год. има още 4 месеци. Явно е прочее, че съ въвеждането на гражд. бракъ ще се намали числото на църков. вѣнчания до минимумъ, а съприкосновението на единия съ другия не само ще затрудни функцията на църков. администрация въ тоя случай, но ще нанесе жестокъ ударъ и на самото християнско вѣроучение. Поради това не били било по-добре да се потърси друго срѣдство, за да се създаде работа на безработнитѣ адвокати и кандидати за такива, ако туй движение е предизвикано поради тая нужда?

20 II 1936 г. Силистра
Свещ. Козма Ив. Георгиевъ

Прегледъ на столичния печатъ

ЕДНО ПРИЗНАНИЕ

Кореспондентѣтъ на „Универсулъ“ отъ Констанца е единъ страненъ вестникарски екземпляръ, който не държи смѣтка за това каквото пише, или паметта му вече е отказала да му служи.

Имаме на разположение колекцитѣ на „Универсулъ“ Тамъ намираме точно това, което днесъ се опровергава, а именно: „жителитѣ на южна Добруджа, които иматъ роднини въ съседната държава, постоянно сноватъ насамъ и нататѣкъ подъ предлогъ, че уреждатъ роднински сдѣлки, като въ сжщностъ вършатъ доказани съмнителни дѣла“.

Днесъ, отъ сжщия кореспондентъ четемъ: („Универсулъ“ 23 II) „Жителитѣ на южна Добруджа, които иматъ роднини въ съседната държава, днесъ сѣ принудени да прекъснатъ пѣтуванията си въ България, тѣй като българското правителство е забранило на ромѣнскитѣ поданици да стѣпнатъ на българска територия, защото Ромѣния била забранила идването на българскитѣ градинари. Сжщо—българскитѣ власти получили заповѣдь да кжсатъ паспортитѣ на ромѣнцитѣ, намиращи се въ България и насила ги връщали въ Ромѣния“.

Невѣрнитѣ съобщения констанценския кореспондентъ не ни очудватъ дневно идватъ и отъ граждани въ България на всички паспорти непокжтати. Очудващото признание на отъ Констанца: прѣше далъ неограниченъ бода на добруджанци ходятъ въ България, а —страшно ги ограничаватъ съ помощта на българското правителство!...

Разбойници

Вечерниятъ столиченъ „Адевъруль“ отъ 25 предава едно съобщение за едно разческо нападение — единъ цение безъ картечни би и комитаджии.

Често пѣти въ колони този вестникъ сме насправедливи отзивни и страсни преценки за то положение въ Южна руджа.

Въ горното съобщение казва, че въ селото Махле била нападната бойница една турска че властта е по дирѣ

Но за едното чудо, но утре ще бжлемъ ни отъ писането въ политическия печатъ за какво „комитаджийско дение—война!..

ST. H. SEPTVILL

КОНДУКТОРЪ — АРХИТЕКТЪ

— Силистра —

Признатъ отъ Академията по Архитектура и отъ Министерството на просвѣтата — Букурещъ
Изработва добросъвестно при най-износни планове и девизи за постройки, пристройки, бразования и пр. въ рамкитѣ на закона за гоустройството.

Отвѣени зрънца

ВЪ НОЩЬ...

Нѣкжде, въ мрачината на нощта, нѣкой плачеше.

А нощта бѣ тъмна, непрогледна — като че ли паднала и притиснала съ громната си тежестъ клетата земя-майка.

И тя ридаше.

Ридаше земята, родината!

И въ мрачината на нощта, где страховтно прилепи прелитаха и вѣгъртѣ тжжно пѣше нерадата пѣсень на времената, азъ я видѣхъ. Приближихъ се и протегнахъ ржка да изтрия сълзитѣ ѣ.

— Иди си! — чухъ гласъ — и не посмѣхъ повече да наруша мжката ѣ.

— Иди си!

И азъ се отдалечихъ. Услу-

шахъ се. Плачѣтъ ѣ се носѣше въ тъмнината по ширинитѣ поля, носѣше се далечъ и нареждаше своитѣ теглила и патила. Азъ слушахъ и чувствавахъ какъ дума по дума, като остъръ клинъ се забиваха въ сърдцето ми и неволно отъ мжка и състраданияго, занѣхъ: „Не плачи, майко, не тжжи...

— Мълчи! — чухъ повторено сжщия гласъ — иди си!

И азъ трѣгнахъ—въ срднощната тъмнина, срдѣ буренитѣ на родината, где нѣкога златокласа пшеница люлѣше игрива грѣдь — трѣгнахъ изъ непрогледния мракъ, свилъ болката въ сърдцето по ри-

даешата земя-майка.

Почувствавахъ се въ самота — самотникъ и чуждъ въ родината майка. Тогава заплакахъ.

Но никой не ме чу.

Прилепи виеха своя страшенъ танецъ надъ мене и вѣгъртѣ пѣше нерадата пѣсень на нерадитѣ дни..

ПИЯНИЦА...

2

Въ кръчмата.

Вънъ стѣнѣше снѣжната фѣртуна.

Тютюневиятъ димъ и алкохолнитѣ пари примрежваха погледа, замайваха главата. На жгѣла, на една маса, свирѣше патефонъ.

Позната пѣсень.

„Старъ бѣлъ дѣдо“...

Мисльта, подгонена отъ лютата житкостъ, гонѣше старото, волното на волнитѣ години и се увиваше о споме-

нитѣ и преданията за подвизитѣ на старитѣ.

И патефонѣтъ допълваше: „Старитѣ измрѣха, младитѣ избиха“...

Пѣсенъта тжжно се извиваше и унасяше човѣка къмъ букацитѣ и дебритѣ на балкана, где „самодиви въ бѣли премѣни“...

Но тамъ нѣкой заплака.

Съ шумъ прокѣнтѣха стѣклата о пода и станаха на хиледи парчета.

Патефонѣтъ замлъкна.

Чуаше се пѣсенъта на снѣжната фѣртуна и плачѣтъ на жгѣла, кждето се строшиха стѣклата.

Той бѣше пиянъ—отъ мжка..

ТЯ...

3

Когато ѣ целунахъ ржката, тя ми каза:

— Не идвай!

И за пръвъ пътъ насъздени пленително тѣ ѣ очи. Въ гласа ѣ мжка, въ погледа—укоръ.

Не малко ли ѣ обичахъ бѣхъ ли готовъ да се твувамъ за нея? И прѣ това, тя ми каза:

— Не идвай..

Въ мжка мжката ѣ нахъ, а пламѣжѣтъ на тѣ ѣ очи скѣтахъ въ вишницата на душата ѣ.

И щѣхъ да замина. разбрахъ, че нейната била и моята. И когато ведохъ повторно да ржката ѣ, тя се изсмѣ смѣ се, навѣрно, на моелодушии...

Я. Калиакре

Чети днесъ в-кѣ Добруджански Г

БОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

ДИНЪ ДРОБЪ НЕ ДИША

песата е играела и и-
рай-голяма роль меж-
ръчеството. О т ъ
зависи настроението
парада, общественото
ме, на отъ нея зависи
тоя или оня винов-
да бжде прикаченъ
жето или не. Ако
има голямо зна-
за държавитъ, за мно-
таата, още по-голямо
ното значени е за на-
остнитъ малцинства,
ника прониква навсп-
носп се кжде да е,
се кждето попадне
тъкъ научава отъ не-
ного работи, за кои-
иначе би останалъ
тъ. Малцинствентъ ве-
ици, оветъ онова зна-
е, което иматъ за
итъ малцинства, сж
динъ прозорецъ за мно-
таата, отъ кждето ви-
тъкъ какъ и на кжде се
дава дадено малцинство,
ици всички цо годе
ицинтъ се отъ ми-
договори и закони-
на страната малцин-
иматъ своя малцин-
на преса. Въ Ромъния
и всички малцинства
и вестници, отъ кои-
едни датиратъ отъ 30
40 дори отъ 50 годи-
Разбира се, такива
ри, основани отъ тол-
а години вестници мо-
да притежаватъ о-
малцинства, които сж
и условия и възмож-
тъ да сторятъ това.
и я старъ вете-
пръскащъ своята кул-
и, съобщения, новини,
ия, проза, финансови
попански обяснения е
ицинтъ въ Кронщадтъ
Брашовъ, голямъ еже-
ицинтъ „Kronstaedter
und“. Той бѣ единиятъ
и на нѣмското орга-
рано малцинство отъ
иция, следъ официоза
партията имъ. Осно-
е преди 99 години,
и ималъ кореспонден-
отъ всички краища на
иона. Неговитъ редакто-
и кореспонденти сж пре-
идали на дълъгъ и ширъ
ианатъ. Често пжти сме
идали удостоавани и ние,
иимитъ ратници на
иарската бедна журна-
иика „отъ Добруджа,
и посещението на тия

стари работници. Презъ
1930 година — лѣтото
дори самъ директора ни
посети, когато и написа за
нашата областъ голямъ
подлистници въ вестника
си. Отъ тогава получаваме
вестникъ „Kronstaedter
zeitung“. Той идваше най-
редовно не прескачаше нито
денъ а ний отъ него Ches-
то черпехме сведения за
положението на нѣмското
малцинство отъ Ромъния.
Отъ 2 месеца „Kron-
staedter Zeitung“ спрѣ.
Нашата изненада бѣ до-
ста голяма.

Често се питахме, за-
що и не можехме да си
отговоримъ. Следъ размѣне-
нитъ писма съ близки хо-
ра до редакцията, обаче,
узнаваме, че е билъ спрѣлъ,
по свое усмотрение, понеже
му се е налагало да про-
мѣни 99 годишното си
име въ друго. По тоя
случай се водело преговори,
образувало се дѣло и до
разрешението на въпроса
вестника нѣма да излиза.

Да коментираме случая
нѣмаме възможностъ, а да
протестираме не сме въ
сѣстояние. Отбелязваме
го като фактъ, който да
ни служи само за единъ
примѣръ. Въ всеки случай
върваме, че „Kronstaedter
Zeitung“ пакъ ще излѣзе.

Не е вѣрно!

Въ бр. 53 отъ 23 т. м.
на голѣмия столиченъ еже-
дневникъ „Универсулъ“ съ-
тлѣсти черни букви подъ
заглавие: „Ромънитъ не се
пускатъ въ България“ е по-
мѣстена дописка отъ Кон-
станца, въ която се казва,
че „българското правител-
ство е наредило до пограни-
нитъ власти да не позволя-
ватъ на ромънскитъ подани-
ци да преминаватъ въ Бълга-
рия, а на всички ромънски по-
даници, нѣмиращи се пона-
стоящемъ въ България... да
имъ бждатъ скжсани ромън-
скитъ паспорти!..“

И за да изглежда досто-
вѣрна тази чудатостъ ко-
респондента отъ Констанца
добавя: „Тази мърка е взе-
та, като отговоръ на забра-
ната да преминаватъ въ Ро-
мъния българскитъ градина-
ри“.

Българскитъ официални
кржгове и софийския пе-
чатъ, вѣроятно, не сж се се-
зирали отъ тази нова измиш-

Засилване на цен-
тралната властъ въ
Сѣв. Русия

Отъ Москва съобщаватъ,
че конгресътъ на комуни-
стическата младежъ, който
ще се открие на 20 мартъ,
ще приеме измѣнението на
устава. Въ бждеще комсо-
молцитъ ще се занимаватъ
изключително съ обща про-
паганда въ културната и
социална области и съ во-
енна подготовка. Тѣ ще
представляватъ едно без-
партийно сдружение. Дей-
ността имъ въ политиче-
ската областъ ще бжде
забранена, но тѣ ще бж-
датъ напълно подчинени на
директивитъ на партията.

Отстраняване на дей-
ността и на политическото
влияние на комсомолцитъ,
следъ разтурянето на сдру-
жението на бившитъ чер-
веногвардейци и многоброй-
ни поддѣления на партията,
изглежда да сж указание
за желанието да се засили
още повече централната
властъ.

Унгарскитъ монархисти

Белгийската телеграфна а-
генция съобщава: Въ замъка
Пенекерзекъ — резиденция на
еркхерцогъ Отто Хабсбургъ
ски отказватъ да дадатъ нѣ-
какво съобщение досежно кон-
ференцията на унгарскитъ мо-
нархисти, която, споредъ съ-
общения отъ чужбина, трѣбва
да се сѣстои днесъ въ замъ-
ка. Тая новина не се потвърж-
дава, нито се опровергава.

Отказва се сжщо да се по-
твърди или опровергае при-
сѣствитието въ Брюкселъ на
графъ Вигри, баронъ Бергесъ,
депутатътъ Ракоцки и др.

лѣтина на букурещкия ве-
стникъ, поради което не
се яви още никакво опро-
вержение.

Научаваме, обаче, отъ
най-компетентното мѣсто, че
съобщеното отъ „Универ-
сулъ“ не само, че не от-
говаря на истината, но
липсва и най-малкия по-
водъ да се пишатъ по-
добни работи, давайки
имъ се значението, как-
вото дирекцията на сто-
личния ежедневникъ е
предала, помѣствайки го
на първа страница съ ед-
ри букви.

Ежедневно, десетки ро-
мънски поданици преми-
наватъ въ България само
презъ пункта Сарж-голъ,
а колкото за скжсване на
ромънскитъ паспорти въ
България, надѣваме се,
че „Универсулъ“ ще по-
сѣди собственото си ре-
нуме и ще излѣзе съ о-
провержение на тия си...
„неволни грѣшки“

Наши бележки

За една гжска

Преди години жителя Д.
отъ с. К. убива случайно ед-
на гжска на сѣседа си С., ко-
гато гонялъ отъ двора си ято-
то му. Заканилъ се С., че лю-
то ще си отмжсти.

И устоялъ на думата си. На-
последъкъ се предприеха изъ
нашитъ села масови арести на
невинни хора подъ предлогъ,
че сж имали връзки ту съ ко-
митаджитъ, ту съ „комуни-
ститъ“

Безъ да мигне съ око С. се
явява оня денъ въ жандарме-
рийския постъ отъ селото и
заявява на шефа, че сѣседа му
Д. е билъ „вѣрлъ комитаджия,
който тайно вършелъ ко-
мунистическа пропаганда, въ
което му помагала жена му,
двамата му сина и баща му“.

Шефа, каточели и това о-
чаквалъ. Накаралъ лѣжливи
доносникъ да подпише една
декларация въ горния смисълъ
и като я слага въ чекмеджето
си, отива въ дома на Д., под-
бира семейството и 80 годиш-
ния му баща, разследва ги
здравата въ поста презъ но-
щта, а на сутринта ги из-
праща пешкомъ отъ постъ на
постъ въ града.

Отмжстилъ си ло девета го-
рода лютия българинъ отъ К.
Гега вече може спокойно
да спи!..

Ученически театъръ

„САМОДИВА“

На 22 и 23 т. м. въ сало-
на на Частната Бѣлг. мжжка
гимназия, ученикитъ отъ
пети класъ изнесоха пиес-
тата „Самодива“, въ 2 дей-
ствия отъ П. Тодоровъ.

Изпълнението на пиесата
бѣ повече отъ сполучи-
ливо — едно малко тър-
жество за учащитъ, които
по този пжтъ, подъ ръ-
ководството на възпитате-
литъ си, могатъ да добиятъ
всичко полезно и хубаво.

Отличилитъ се ученики:
Колева Радка, Рускова М.
и Лолова Блага (ученич-
ката Лолова е позната и
на театралните публика ка-
то многообещаваща театрал-
на сила), заслужаватъ го-
реци похвали. Тѣхната ле-
ка, непринудена и есте-
ствена игра, остави отрад-
но впечатление срѣдъ уча-
щитъ.

Следъ пиесата последва-
ха нѣколко народни игри,
декламации и хуморески.

— Когато думата е
за несправедливостъ и
защита на интереситъ
ви, в-къ „Добруджан-
ски гласъ“ не чака да
бжде поканенъ и под-
сещанъ. Изпълнява съ
безупречностъ с в о я
дѣлгъ. Сега е редътъ
вашъ. Не чакайте по-
кани и съобщения. Из-
платетеси абонамента!

За продавъ

една кжща състояща се отъ 3
стан и едно салонче, втора
кжща отъ 2 стан и единъ о-
боръ, 500 кв. м. дворъ и кла-
денецъ, находящи се въ ул.
„БСГДАНЪ ВОДА“ 14

Справка редакцията, или
Коло Т. Мъндевъ ул. „Бог-
данъ Вода“ № 14.

5—5

Въ с. Сираково
се продава суха минало-
годишна вършина по 120
лей каруцата.

Започна да се експлоа-
тира и ново сечище.

Въ гората на
ДИМИТЪРЪ ПОПОВЪ

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
„Добруджански
гласъ“

Тукъ се отличи учката
Абаджиева, която отлично
изпълни хайневата „Лоре-
лай“.

Г-нъ Титулеску
въ Прага

Отъ Прага съобщаватъ,
че ромънскитъ м-ръ на
външнитъ работи, г. Н. Ти-
тулеску възнамѣрявалъ да
посети Прага къмъ края на
текущия месецъ.

Както на посещението на
г. Миланъ Ходжа въ Бѣл-
градъ, тѣй и на това на г.
Титулеску въ Прага, се от-
дава особена важностъ въ
дипломатическитъ срѣди.
По този случай печатътъ
изтъква, че предстоятъ го-
лѣми събития въ югоизточ-
на Европа, които щѣли да
иматъ решителенъ харак-
теръ за международното по-
ложение.

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

По бѣлия свѣтъ

НАЙ-МАЛКОТО КУЧЕ ВЪ СВѢТА

Най-малкото куче въ свѣта се намира въ Сахара. То е съвсемъ диво куче, чиято външност много прилича на лисица. Но кучето-мъниче има огромни уши. Може да се опитоми и става вѣрно и преданно на господаря си. Арабитѣ и негритѣ много обичатъ това сахарско куче.

ВЪЧЕНЪ ЧАСОВНИКЪ

Идеалътъ на човѣчеството, да се изнамери вѣчно движеща се машина безъ участие на външна енергия, е импулсиралъ хиляди хора да блъскатъ главитѣ си, за да се позволи на отруденото човѣчество да си отдѣхне и не работи. „Резултатитѣ“, обаче винаги сѫ били безрезультатни. Нѣщо подобно, обаче, на вѣчнодвижуща се машина е построениятъ отъ единъ нѣмски часовникарь часовникъ, нареченъ „атмосъ“. Той нѣма пружина, а механизма му се движи отъ промѣната на температурата, колкото и малка да е тя. Ако тоя принципъ бждѣ приложенъ и при джебнитѣ часовници, ще можемъ да бждемъ избавени отъ честата неприятностъ да забравиме да навиемъ или, както народа казва, да „курдисаме“ часовника си.

БОМБИТѢ, СЪ КОИТО СИ СЛУЖАТЪ ИТАЛИЯНЦИТѢ

Кореспондентътъ на ньюйорския в. „Хералдъ Трибюнъ“, който се намира на абисинския фронтъ, изпратилъ въ редакцията на вестника две италиянски запалителни бомби намерѣни неексплодирани при бомбардировката на Десие.

Такива бомби още не сѫ били виждани въ Америка и тѣ предизвикали живъ интересъ срѣдъ специалиститѣ.

Бомбитѣ иматъ формата на голѣми консервени кутини, високи 12 см. и тежки около 1 кгр. Външната обвивка се състои отъ магнезиева сплавъ. Бомбитѣ сѫ пълни съ термитъ, особена смѣсь отъ желязенъ окисъ и раздробенъ алуминий и магнезий.

Споредъ заключението на експертитѣ, тия бомби развиватъ топлина повече отъ 5000 градуса. Подобна запалителна сила следвоенната техника не познаваше досега.

КАКЪ СЕ СЪЗДАВА МОДА

Въ Америка — страната на всички възможности, е създадена нова мода: женитѣ да носятъ чорапитѣ си отъ опаката страна. И това е станало по единъ много забавенъ поводъ.

Въ едно филмово ателие въ Холивудъ единъ день, презъ време на едно снимане, било установено, че блѣсъкътъ на коприненитѣ чорапи причинява петна върху свѣтлинния екранъ. За да се премахне този дефектъ, статиститѣ, а дори кинозвездитѣ били помолени да обуятъ чорапитѣ си съ опаката страна на явѣнъ. Много бърже, обаче, този обичай, предизвиканъ отъ професионални причини, се пренесълъ и всрѣдъ кинопосетителитѣ, които, разбира се, не участвуватъ въ снемането на филми и съвсемъ не мислятъ да се посвещаватъ на това изкуство. Чисто и просто тази „мода“ ги е заразила отъ екрана и тѣ сѫ станали нейни последователки.

„ВЕСТНИКЪ“

— Държавниятъ адвокатъ отъ Силистра е поискалъ анулирането на нѣколко покупки на земи, извършени отъ ромѣнски подалицы отъ българско произхождение, които смѣтналъ за „декизирани“ съ целъ „да се заобиколи нововъдената санкция по чл. 18 отъ закона за Нова Добруджа“.

Дуросторския окръженъ съдъ е отхвърлилъ искането на държавния адвокатъ, като недоказано.

— Въ идния брой на „Добруджански гласъ“ ще изнесемъ подробности въ връзка съ поднасяне мемоара на добруджанци.

— Българскитѣ народни веселия въ Винга и Бещеновъ [Банатъ] организирани отъ българската младежъ

и земеделкостю д-во сѫ имали небивалъ успѣхъ.

Нашитѣ банатски братя за пръвъ пътъ сѫ дали чистъ народностенъ характеръ на своитѣ празненства.

Прихода е билъ за въ полза на фонда за организиране презъ 1938 г. юбилейнитѣ тържества по случай двесте годишнината отъ заселването на българитѣ въ Банатъ.

— На 23 т. м. състоя редовното годишно събрание на акционеритѣ на Банка I. C. Dobrogean.

Събрането следъ удобрене баланса и смѣтка печалби и загуби за изтеклата 1936 год. е освободило отъ отговорност, както управ. съветъ, така също и дирекцията.

За провѣрителенъ съ-

ветъ събрание единодушно е избрало:

г. Ив. П. Коевъ — търговецъ — закълнатъ счетоводителъ.

г. Хр. Цонковъ — бившъ сенаторъ.

г. Тиню Приховъ — адвокатъ.

— Общинскиятъ съветъ е решилъ настоящата година да се поправятъ улицитѣ само отъ крайнитѣ квартали и тия, които водятъ за новитѣ хали.

— Военниятъ съдъ отъ Констанца е осъдилъ на една година затворъ лицето Стоянъ Николовъ отъ нашия градъ за нелегално преминаване на границата.

— Въ с. Сребърна, Силистренск. е билъ заловенъ нѣкой си П. Райчевъ, бившъ учителъ, въ момента когато разпространявалъ комунистически позиви. Веднага заминали въ Сребърна жандармерийскитѣ власти и прокурора отъ Силистра за разследване на случая.

Въ селото настъпило голѣма паника. Задържа ни били много невинни селяни и много младежи сѫ забѣгнали въ Силистра.

— Споредъ съобщението на министерството на земедѣлието, въ южна Бесарабия реколтата обещава твърде много, тъй като навредъ е падналъ дебелъ пластъ снѣгъ, който запазвавъ посевитѣ отъ замръзване.

— Граждани отъ крайнитѣ квартали ни молятъ чрезъ вестника да обърнемъ внимание на надлежитѣ общински власти да наредятъ, щото вечеръ редовно да се палятъ фенеритѣ. Отъ много калъ и локви трудно се минавало по тия улици дори денемъ.

— Г. г. абонатитѣ на в-къ „Добруджански гласъ“, които промѣнятъ адреситѣ си, се умоляватъ да съобщятъ това въ редакцията, защото в-кътъ имъ се връща обратно. Също умоляваме абонатитѣ, които не желаятъ да получаватъ вестника, да съобщятъ това

писменно. Защото на много мѣста, особено въ селата, пощенскитѣ раздавачи, за да се отърватъ отъ „разкарвания“, връщатъ вестника ни, подписвайки, че „адресанта не желае получаването на в-ка“. Въ сжщность, повечето отъ полученитѣ обратно вестници абонаментитѣ имъ сѫ изплатени до края на годината.

За проданъ:

500 кв. м. праздно мѣсто, находящо на ул. „Ионъ Крянга“ — Базарджикъ.

Желающитѣ да се отнесатъ въ редакцията.

Благодарно

Долуподписания своята гореща благодарностъ на лѣкаря отъ града ДИМ. НОВАЧЕВЪ, излѣкува отъ една гнетяща ме цѣла 2 го

Янаки Николъ
млѣкаръ, Хаджи-

Продава

единъ даракъ и чепъ отъ отлично състояние, за зданието [може и по кое то се състои отъ ления [кафене, стан], ши въ с. Есетлий, Братияну [Мусу-бей]

Справка и споразу
при ПЕТКО ГЕОР
с. Есетлий

СЪОБЩЕНИЕ

Щастливата колектура П. ШАПИРА отъ Констанца съобщава на играчитѣ на Държавната Лотария, че БАНКА ДЕ СКОНТЪ НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА ВЕЧЕ ВЪ НАШИЯ ГРАДЪ ФИРМАТА П. ШАПИРА — ХАДЖИЯТА

Печелившитѣ отъ Лотарията се умоляватъ да не катъ изплащането на печалбитѣ отъ Новия представителъ Г-НЪ РИФАТЪ ИСЛЯ

ИСКАЙТЕ БИЛЕТИ ЗА НОВИЯ ЛОЗЪ ОТЪ НАШИЯ НОВЪ ПРЕДСТАВИТЕЛЪ

Д-РЪ ХР. Д. ПОПЕСКЪ

съобщава на почитаемата си клиентела, че се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 64, кино „Спленидъ“ и при реорганизир. обстановка на кабинета си продължава да дава

консултации по вътрешни, пикочо-полови болѣсти, като въ лабораторията му се извършва бързи клинически бактериологически изследвания, нужни при своевременното разпознаване на микробнитѣ болести, както и при туберкулоза, лошо гърло у децата, венерически и пр.

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА

Андрей Илиевъ-синове и Руси Ст. Георгиевъ ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра

пусна въ продажба, при най-износни цени всички видове ЖЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДЪЛСКИ, БОЯДЖИЙСКИ материали и добре подбранъ стокъ отъ месингови артикулы Боръ машини, наковалини (йорсови) духала (жюрони) първокачествени плугови безири, цинквейсъ — „Корона“, разни бои, най-добри чествени четки, корнизи, брызбизи отъ чистъ месинг П Р И М У С И, машини за гладене, машини за месо и всички части за тѣхъ

За увѣрение посетете ни магазина

ЗА ЧАЙ
КАФЕ ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодегии, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

ACERET
Rom Standard

Sediul fabriciei BUCUREST
Str. „Doamna Chiajna“

Собственикъ, отг. редакторъ Я. Я. Я.

Tipografia „IZVOR“ — Bazargic